

Illustration:
Corbis/Scanpix

Vilka 7 läkare packar Läkartidningen i väskan?

■ Vilket kön har en läkare, tro? Det undrar Mia Fahlén, apropå ett reportage i LT 32-33/2011, sidorna 1478-81.

»En kirurg är man, det vet man ju. Och det kan man se på bild också. Ja, det är klart, 19 procent av alla specialister är kvinnor, men de är ju så få så det märks knappt.

Barnmedicinaren är tydligen också man! Men nej, nu blev det visst fel. Två tredjedelar av alla barnmedicinare är kvinnor! [SACO:s lönestatistik]. Oj hoppсан, nu blev det visst fel på bilden.

Och hälften av alla infektionsmedicinare är män, så där tar vi en man, så det så!

Psykiatern är kvinna i alla fall, där blev det rätt. Nu ska vi se, internmedicin, nå vet ni va', 51 procent måste väl ändå räcka för att vi ska kunna ta en man i alla fall.

Gynekologer, det är ju bara kvinnor, det vet ju alla så där får vi väl ge oss. Anestesiologer, där är vi på den säkra sidan, en man, vad skönt.

Och de som har skrivit artikeln på sidorna 1480-1 då, de tillhör ju dem som är i minoritet i sin specialitet, så för säkerhets skull får de vara med på bild båda två!

Summa 7 män och 2 kvinnor. Det måste väl ändå vara rättvist. Eller hur? Det har ju ändå blivit TVÅ kvinnliga ordförande i rad i Läkarförbundet, vad tjarar ni om?»

Var det så här ni tänkte som sammanställde/skrev artikeln? I sådana fall hoppas jag att ni i fortsättningen sätter genusperspektivet lite längre fram när ni skriver i Läkartidningen. Ni skriver ju ändå för ett förbund som representerar 49,7 procent kvinnor [SACO:s lönesök]. Vi vill ju alla känna oss väl representerade i vårt förbund.

I Kvinnliga läkares förening har vi länge kämpat för att det ska ingå genusutbildning i chefsutbildningen, vi har motionerat idogt om jämställda

löner, nu senast om klädkoder. Kanske är det dags att genusutbilda Läkartidningens journalister också?

Mia Fahlén

ordförande, Kvinnliga läkares förening; överläkare i kirurgi, Capio S:t Görans sjukhus, Stockholm

Redaktionen svarar

■ Att de läkare som medverkar i Läkartidningen åter speglar den mångfald som finns inom läkarkåren är en viktig fråga för tidningens redaktion. Vi för exempelvis statistik för att få en jämn fördelning mellan män och kvinnor när vi gör längre intervjuer.

Vi råder dock inte alltid över omständigheterna. I det aktuella fallet skrev vi till ordförandena i de nio största specialitetsföreningarna (4 män, 5 kvinnor) och undrade om de kunde ställa upp eller förmedla kontakt med någon som ville. En man svarade aldrig, varför det blev åtta specialiteter i artikeln. De tre manliga ordförandena och en av de kvinnliga bidrog själva. De övriga kvinnorna skickade i stället frågan vidare, och den som ställde upp var en manlig kollega (för allmänläkarna två som skrev en text tillsammans). Gynekologerna hittade ingen, utan där fick vi leta på egen hand.

Varför det blev så i detta enskilda fall är svårt att veta. Men en allmän erfarenhet bland journalister är att det är svårare att förnä kvinnor att uttala sig än män. Det är vårt ansvar att, inom rimliga gränser, hitta sätt att komma runt det för att ändå uppnå representativitet. Just i detta fall valde vi dock att tacka ja till dem som sagt sig redo att medverka, oberoende av kön.

Michael Lövtrup, reporter

Karin Bergqvist, redaktionschef